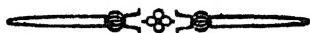

திருநாற்சூர் நம்பி மேக விடு தூ து .

இது

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச்
“செந்தமிழ்” உதவிப்பத்திராதிபர்
இராமா நுஜையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்றது

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்—சுரு

மதுரைத்
தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்
பதிப்பு .

1921.

ஸ்ரீ: முகவரை.

அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மொழியகத்தே அகப்பொருளும் புறப் பொருளும்பற்றி ஆன்றோரா லழகுபெறப் பாடப்பட்ட பிரபந்தங்களுள் அனந்தமே. அவற்றுள் தூதுப்பிரபந்தங்களு மடங்கும்.

* மேகவிடுதூது என்பது மேகமாகிய விடுதூதையுடையதென விரிவ மன்மொழித்தொகையாய்ப் பிரபந்தத்துக்குப் பெயராயிற்று. மேகத்தைத் தூதுவிட்ட விருத்தாந்தமுடையதென்பது கருத்து.

திருநறையூர்நம்பி மேகவிடுதூது என்னு மிது, ‘காமப்பகுதிகடவ ளும்வரையார்’ என்ற விதிப்படி, திருநறையூரிலே கோயில்கொண்டெழு தருளியுள்ள நம்பியிடத்து மால்கொண்ட ஒரு தலைவி, அவரிடத்தே தன் ஞற்றாமைபைத் தெரிவித்து அவரணிந்த திருத்துழாய்மலைண் வாங்கிவரும்படி. மேகத்தைத் தூதுவிடும் விருத்தாந்தத்தை விடயமாக வைத்து மிகவும் நயமுடையதாகப் பாடப்பட்டிருப்பதொரு கவிவெண் பாட்டு.

திருநறையூர் என்பது சோழநாட்டுத்திருப்பதியுள் ஒன்று. சோழன் கோச்செங்கணன், நம்பிபைப்பணிந்து சேரபாண்டியர்களை வெல்லுதற் று வெற்றிவாள்பெற்ற தலம் இது. இன்னும், இதன் மான்மியமெல்லாப் இந்நூலின் 60-முதல் 140-வரையுள்ள கண்ணிகளால் விளங்கும்.

. இப்பாட்டின் முதலிலுள்ள “போதுமணவாளணங்கு” என்னுந் செய்யுளால் இது திவ்யகவி பிள்ளைப்பெருமானியங்காரால் இயற்றப் பட்டதென்று தெரிகிறது. ஆழ்வாராசார்யர்களைப் பின்பற்றி அவர்க ளைமங்களாசாசனம்செய்துபோந்ததிவ்யதேசங்களுக்கெல்லாம் நூற்றெட்டு திருப்பதியந்தாதியும் அவற்றுட்கிறந்த கோயில், திருமலை, திருமாளிகை, சோலைமலை என்ற மூன்று திவ்யதேசங்களுக்கும் முறையே திருவரங்கு தந்தாதி, திருவரங்கக்கலம்பகம், திருவரங்கத்துமலை; திருவேங்கட மலை, திருவேங்கடத்தந்தாதி; அழகரந்தாதி என்ற பிரபந்தங்களு ள் அருளிச்செய்த திவ்யகவி, ஆழ்வார்களுள், “மாறன்பணித்த தமிழ் முறைக்கு ஆறங்கங்குறவவதரித்த” திருமங்கைமன்னனைப் பின்பற்றி

அதிவளக்கப்பெய்யிய பல இருப்பதிகயுள்ளதென்பது மடலியற்றிய
 ஹய்யுரையில்கூறத்தக்கது. பட்டபய்யற்றியுள்ளபது பொருத்த
 தென்று தோன்றுகிறது.

மனம், இப்பாட்டு 'சொன்னோக்கும்பொருளைக்குந்தோடையோக்கு
 நோக்குந்துறையினோக்கோ—டெந்நோக்குங்காணிலக்கியமா' ய்மைந்
 யதும்,

“கேசவனையேசெவிகளகேட்கதிருவரங்கத
 தீசனையேசென்னியிறைஞ்சிக—நேசமுடன்
 கண்ணையே காண்கவிருகண்ணினர்கொள்காயாம்பூ
 வண்ணையேவாழ்த்து கவென்வாய்”

1) திருவரங்கக்கலயபகசெய்யுளோடொப்ப இப்பாட்டின் 192-முதல்
 வரையுள்ள கண்ணிகள அமைந்திருப்பதும், இதில் பலவிடத்தும்
 டப்பிரபந்தநடையோடொத்த நடை விரவிவருவதும் அவ்வாறு
 ர்வதற் காதாரமாகும்.

இப்பாட்டு இருநூறுகண்ணிகளாற பல அரியவிஷயங்களை விளக்கி
 க சரிதங்களும், மடக்கு, முரண், உவமை, பின்வருநிலை, சிலை
 முதலிய பல அணிகளும் உடையதாய்ப் படிப்பவர்க்கு மிக்க இனி
 டையதாகவும் எளிதில் பொருள்விளங்குவதாகவும், கற்போர்க்குச்
 புள் செய்யுந்திறமையை உண்டாக்க வல்லதாகவும் இயற்றப்பட்டிருக்
 ற.

இப்பிரபந்தம் இதற்குமுன் அச்சிடப்பெற்றிருப்பினும், பிரதிகள்
 த்தற்கரிதாயிருப்பதுபற்றிக் குறிப்புரையுடன் இப்பொழுது செந்
 ட்ப்பிரசுரமாக வெளியிடப்பட்டது.

இதை யச்சிட்டதற் சிற்றறிவுடைய என்னால் ஏற்பட்ட பிழைகளை
 ளர்கள் பொறுத்துத் திருத்தியளிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

இங்னம்,

இராமா நுஜையங்கார்,

உதவிப்பத்திராதிபர்,

செந்தமிழ்,

ஸ்ரீ:

திருநறையூர் நம்பி மேகவிடு தூ து.

தனியன்.

நேரிசைவேண்பா.

போதுமண வாளாணங்கு புல்லுநறை யூர்நம்பி
மீதுமண வாளாருண் மேகவிடு—தூதுதனைச்
சொல்லுவார் கேட்பார் துதிப்பாரிம் மேதினிமேல்
வெல்லுவா ரெல்லாம் விரைந்து.

காப்பு,

நம்மாழ்வார்.

நாரணனை பெய்வுயிர்க்கு நாயகனை யண்டரண்ட
பூரணனை நாகணையிற் புண்ணியனை—வாரணமுன்
வந்தானை பேத்து மறையா பிரந்தமிழாற்
றந்தானை நெஞ்சே தரி,

திருமங்கையாழ்வார்.

நாட்டியசீர்த் தென்னறையூர் நம்பி திருவடிக்கே
சூட்டியதோர் மேகவிடு தூதுக்குக்—கூட்டம்
பொலியன்ப ரேத்தும் புனலாலி நாடன்
கலியன் பரகாலன் காட்டி.

தூல்.

கல்வெண்பா.

- 1 சீர்கொண்ட செந்தமலச் செல்வத் திருமகளு
நீர்கொண்ட வேலை நிலமகளு—மேர்கொண்ட
- 2 கார்தண் மணிக்கடகக் கையா லடிவருடப்
பார்தண் மணிச்சடிகைப் பாயன்மேற்—சேர்நதுறங்குஞ்
- 3 செங்கண்மா லுந்தித் திருத்தா மரைப்பிறந்த
வங்கண்மா ஞாலத் தனைத்துயிர்க்குந்—தங்காமும்
- 4 மாரி வழங்குதன் மாறாமே கைம்பாறு
காரிய மென்று கருதாமே—பாரிற்
- 5 றுளிக்கின்ற தண்ணர் துளியமுத நல்கி
யளிக்கின்ற கொண்மூ வரசே—களிக்கின்ற
- 6 மேலுலக மேறி விரிஞ்சநா மம்படைத்து
நாலு திசைமுகமு நண்ணுதலான்—மாலுமா
- 7 நீலநிற மாகி நிறைகமலக் கண்ணாகிக்
கோல வளையாழி கொள்கையாற்—ஞலம்

க முதல் கக—கண்ணிவரை மேகத்
தின்சிறப்புக் கூறப்படுகிறது.

2. கடகம்-வளை. பார்தன்-பாம்பு.
சடிகை-தலை.

3. உந்தி-கொப்பூழ். தங்கா-தங்கி.

4. கொண்மூ, புயல், கொண்டல்,
மேகம், மஞ்ச, மங்குல், கனம், எழிலி,
புயோதரம், விண், கார், கந்தரம், மாரி
என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

5. இது முதல் மூன்று கண்ணி
களால் முறையே பிறும் விஷ்ணு,
சுத்திராக்கும் மேகத்துக்குஞ் சிலேடை
கூறப்படுகின்றது. அவற்றுள், பிரம
னுக்கும் மேகத்துக்குஞ் சிலேடைவரு
மாறு:—

மேலுலகமேறி-1. சத்தியலோகத்தை
புடைந்து, 2. ஆகாயமாகிய இடத்தை

யடைந்து. விரிஞ்சநாமம் படைத்து-1.

விரிஞ்சன் என்னும்பெயரையடைந்து,

2. பார்த அச்சத்தை வீணாக்கக்கூடிய
கடல்நீரைக்கொண்டு. நாலு திசை
முகமு நண்ணுதலால்—1. நான்குதித்
திவழிகளையுடையமையால்; 2. நான்கு
திக்கிலுஞ் செல்லுதலால்.

7. திருமாலுக்கும் மேகத்துக்குஞ்
சிலேடை. மாலும்-மயக்கத்தைச்செய்
கின்ற. மா-பெருமையிடை.

நிறைகமலக் கண்ணி-1. தாமரைப்
புஷ்பம்போன்ற ஆயிரம் கண்களை
யுடையனும், 2. மிக்கநீரைத் தன்னிடத்
தே கொண்டதாய். கோலவளையாழி
கொள்கையால்-1. அழகிய சங்கு சக்க
ரங்களைத் தரித்தலால், 2. அழகிய சங்கு
களையுடைய (அல்லது உலகைச் சூழ்ந்
துள்ள) கடலையுட்கொள்ளுதலால்.

- 8 விரவிய பாணியாய் மின்னையிடத் தாங்கி
யாவ மணியு மழகால்-வரமணிக்கு
- 9 மெத்தே வருக்கு மிறைவராய் மேலாய
முத்தே வருநிகரா மூர்த்தியே-மைத்தகன்ற
- 10 வானத்து னேபிறந்து வானத்து னேதவழந்து
வானத்து னேவளரும் வானமே-வானத்து
- 11 வேலைவாய் நீருந்தி வெற்பி லாகிருந்து
சோலைவாய்க் கண்படுக்குந் தோன்றலே-ஞாலமிசைத்
- 12 தானமு மெய்யுந் தருமமுங் கல்வியு
மானமுந் தானமு மாதவமு-நானக்
- 13 கருங்கொண்டை மங்கையர்தங் கற்புநிலை நிற்ப
தருங்கொண்ட லேயுனைக்கொண் டன்றே-நெருங்குமல
- 14 ராழினீர் துய்ய வழுதநீ ரானதுவும
வாழினீ யுண்ட வளமன்றே-தாமமுடி
- 15 யாவுஞ்சிந் தாமணியு மம்புயமுஞ் சங்கமுங்
காவும பணியவுயர் கார்வேந்தே-நாவினாந்

8. சிவனுக்கும் மேகத்துக்குஞ் சிலேடை. சூலம் விரவியபாணியாய்-1. சூலாயுதம் பொருந்திய கையை யுடையவனாய், 2. குற்கொண்ட நீருடன் கூடிய அழகுடையதாய். மின்-1. பார்வதி, 2. மின்னல். இடந்தாங்கி-1. இடப பாகத்தேகொண்டு, 2. தன்னிடத்தே கொண்டு. அரவம்-1. பாம்பு, 2. ஓசை.

9. படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் முத்தொழிவு மியற்றற்குரிய எல்லா வன்மையுமுடைய நின்னிற் சிறந்தா ரொருவருமில்லை யென்பது குறிப்பு.

10. இது சொற்பொருட் பின்வரு நிலை. வானத்துனே வளரும் வானம் என்றது முரண்வினைத்தழிந்த வியப்பு. வானத்துவேலை-பெரிய சங்கினையுடைய கடல்.

11. கண்படுத்தல் - உறங்குதல். (இது குறிப்பிடுமொழி)

12. நானம்-கத்தாரி.

14. பிறரா லமுதநீருண்ணப்படினும் அது ஆழினீர்போ லுவராவதாக நீ யாழினீரையுண்ணினும் அது அமுத நீராக வெளிவிடுதலால் யான்சொல்லும்வற்றுள்ள குற்றங்களை நீக்கிக் குணமுடையனவாகக் கூடுவல்லை என்பது குறிப்பு. பிறவும் இங்ஙனமே காண்க.

15. ஆ-காமதேனு. அம்புயம், சங்கு என்பவை இங்குப் பதமரிதி, சங்குநீர்களை யுணர்த்திவந்தன. கா-கற்பகத் சோலை. கொடையான் மிக்க இனம் பணியும்படியுயர்தல்-தன்னை அனைத்தளும் விரும்பி எதிர்பார்க்கும்படியான கொடையான்மிகுதல்.

- 16 சாதகமும் தோஷமும் தனிமயிதும் பொலவ
மேதகையை நின்வாவை வேட்டிருந்தேன்—பூதலத் துப்
- 17 பல்லுயிருங் காக்கப் பரமா முனக்கெனது
பல்லுயிருங் காக்கற் புகழன்றோ—வல்லதொரு
- 18 சீருயிரு மேகமே செங்கண்மாற் காளானே
ஞாயிரு மேகமே யல்லவோ—பேராவ
- 19 நீலமஞ்சே கேட்டியா னினனையல்லா தென்னையிந்தக்
காலமஞ்சே லென்பாரைக காண்கிலே—அலமாரா
- 20 விண்மாரி யேபெருமான் வேரித் துழாய்வேட்டென்
கண்மாரி பெய்வதெல்லாங் கண்டாயே—தண்மை
- 21 வினையும் பயோதரமே வெம்பாத செம்பொ
னையும் பயோதரமே யானேன்—கிளைபிரியாக்
- 22 கோல மழையே குயின்மா ரணையர்க்கி
கால மழையாமே காப்பாரா—நீலநிற
- 23 மங்குலுக்கு வேந்தே மலர்க்கண் புதைத்தனைய
கங்குலுக்கு நெஞ்சங் கரைகின்றே—னிங்கு
- 24 நடந்தகன மேமுலையி னாலுந் தரள
வடந்தகன மேசெய்து மாயத்தேன்—விடநதிரண்ட
- 25 திங்களொழி லிக்குச் சிலைமார வேண்முனியி
லெங்களொழி லிக்கரசே யெனசெய்கேன்—மங்கலமா

16. மேதகையை—முன்னிலைவரி
மேம்பட்டதகுதியையுடையாய் என்
பது பொருள். வேட்டல்—விருமபுதல்

17. பரம்பொறுப்பு. இது முதல்
உள்ளும் கண்ணிவரை தலைவி மேகத்
தை நோக்கித் தனது எளிமை கூறுகி
றது.

18. சீருயிரும்—சிறப்பா லுயர்தலை
யுடைய. அ க ர ம் தொடை நோக்கி
இக்கரமாய்த் திரிந்துநின்றது. முதல்
அடியில் மேகமென்றும் இரண்டாமடி

யில் ஏகம் என்றும் பிரிக்க. ஏகம்—ஒன்று

20 வேரி—வாசனை

21 பயோதரம்—1 மேகம், 2 தனம்.

வெம்பாதசெம்பொன்—தேமல்.

23. கங்குல்—இடங்.

24. நாலுதல்—தொங்குதல். தரள
வடம்—முத்துமலை. தகனம்செய்து—
எரித்து.

25. எழில் இக்குச்சிலை—அழகிய
கருப்புவில். மாரவேன்—மன்மதன்.

- 26 மிந்திரவில் வாங்கி பெழுகின்ற னைப்புபலே
வந்திரவில் வாடை வருத்துங்காண்—அந்தரத்து
- 27 விண்ணே யுனக்கிவற்றை விண்ணிரைத்தே னல்லாதே
ஹண்ணைய வேட்கையெவர்க் கோதுவேன்—கண்ணழலால்
- 28 வெந்தா னிலத்துக்கும் வீராகத் தாங்குகையான்
மந்தா னிலத்துக்கும் வாய்திறவே—னந்தக்
- 29 குருத்தத்தை மாரன் குருகதமா மென்றே
வருத்தத்தை யங்குரைக்க மாட்டேன்—கருத்துள்ள
- 30 மாதண் டலைவாய் மதுகரத்துக் கும்மவன்றன்
கோதண்ட நானென்று கூறேனான்—மூதண்ட
- 31 கோளக் குயிற்கெல்லாங் கோவே யவன்றனது
காக்க குயிற்குங் கடினேனான்—ஒளொன்றி
- 32 லன்புற வுக்கு மாசனுட லீர்வித்த
புன்புற வுக்கும புகன்றிடேன்—மென்புரத்துக்
- 33 கோம்பிக் குடல்பனிக்குங் கொச்சைமட மஞ்ஞைக்குஞ்
சோம்பித தள நந் துயர்பனியேன்—தேம்பிரச
- 34 நிற்கின்ற பூவைக்கு நீள்குழலார் சொல்லிபதே
கற்கின்ற பூவைக்குங் கட்டுனையேன்—பொற்கால்

26. இந்திரவில்—வானவில் வா
டை இரவில் வந்து வருத்து மெனக்
கூட்டுக.

27. வேட்கை—காதன்மிகுதி.

28. இதுமுதல் 36 வரை யுள்ள
கண்ணிகளாற் றென்றல், கிளி முதலி
யுன துதுசெல்லத் தக்கனவல்லவென்
று தலைவி கூறுகிறாள். கண்ணழலால்
வெந்தான்—மன்மதன். நிலத்துக்கும்—
பூமியில் பொடியாயுகிர்ந்துவிழ்ந்தும்.
வீராக—வன்மையடையும்படி. (இந்
தொழிந்த மன்மதனும் இயங்கும்படி)
தாங்குகையால்—தேராயிருந்து தாங்கு
தலால். மந்தானிலம்—தென்றற்காற்று.

29. குருத் தத்தை—நிறத்தையுடை
ய கிளி. மாரன்—மன்மதன். குருகதம்—
குதிரை.

30. தண்டலை—சோலை. மதுகரம்—
வண்டு. கோதண்டநான்—விண்ணான்.

31. குயின்—மேகம். காண்—சிறுச்
சின்னம் கடிந்துதல்—சொல்லுதல். நான்
ஒன்றில்—ஒருகாலத்தில்.

32. அன்புற—அன்புற்று. உக்கும்—
மனம் கரையும். அரசன்—இங்கு சிபிக்
சக்கரவர்த்தி. உடல்—சரீரம். நர்வித்த—
அறுக்கச் செய்த. புகலுதல்—சொல்லு
தல் மென்புரம்—மெல்லியவுடல்.

33. பணித்தல்—நடுங்குதல். கொச்
சை—இழிவு. மஞ்ஞை—மயில். பணித்தல்—
சொல்லுதல். தேம்பிரசம்—இனியதேன்.

34. பூவைக்கும்—பூசுருடிய. பூவை
நாகணவாய்ப்புள். கட்டுரைத்தல்—சொ
ல்லுதல்.

35. வெறிப்பதும் விட்டன்னம் வெண்பாது நீரும்
பிறிப்பதுபோ னட்புப் பிறிக்குங்-குறிப்பறிந்து

36. காதலா னுள்ளக் கவலை யுதுகேட்க
வோதலா னாதென் றுரையாடே-ஞாதலா

37. லுள்ளே புழுங்குவ தன்றி யொருவருக்கும்
விள்ளே னுனக்கு விளம்பினேன்-றெள்ளியநா

38. லோதுவா ரெல்லா முதவுவார்க் கொப்புரைக்க
வேதுவாய் நின்ற வெழிவியே-பூதலத்துப்

39. பெய்யுதவி யும்புரிந்தாற் பேச்சுதவி யுஞ்சிறிது
மெய்யுதவி யும்புரிய வேண்டாவோ-துய்ய

40. அடலாழி யானடிக்கே யன்பாய காதற்
கடலாழி முழுகினேன் கண்டா-புடல்வாழ

41. விம்முகிலே சந்தாக மீளத் திருமால்பான்
மைம்முகிலே சந்தாக மாட்டாயோ-பெய்யம்மதவேள்

42. தண்ணப்பஞ் செய்வதெலாந் தாமோ தரனடிக்கீழ்
விண்ணப்பஞ் செய்தருள வேண்டாவோ-வெண்ணத்தின்

43. சீதாணை நீயிரந்து தெய்வத் துழாய்கொணர்ந்தெ
னாதரவு தீர்த்தருள லாகாதோ-கேதகைக்கு

44. மின்கேள்வ னுக்கியரீ விண்ணோர் பெருமானை
பென்கேள்வ னுக்கினு லோராதோ-முன்கேட்டு

35. வெறி-வாசனை. பதும்-தாமரை. அன்னம், பாலையும் நீரையும் பிரித்தருந்துமென்பது கவிமரபு. இது "நீர் பிரித்தமிழ் துணுநீர்மையினோகிமம் - ஓரிருபான்மைக் குவமையதாகும்" என மாநிலலங்காரத்துள்ளும், "பாலிருந்த நீர் பிரிப்பீர்" என அழகர்கலம்பகத்துள்ளும் பயின்றுள்ளது.

38 முதல் 51 வரையுள்ள கண்ணிகளால், மேகத்தினிட மமைந்த தூது சொல்லற்குரிய தகுதி விளக்கப்படுகிறது.

38. ஆதலால் நீ எனக்குத் தவருது தவ்வாயென்பது குறிப்பு.

39. பேச்சுதவி - தூதுசொல்லல்.

மெய்யுதவி-சரிசரப்பகாரம்; அது தூது சொல்லல்.

40. அடல்-வலி. ஆழி-சக்கரம். கடலாழி இருபெயரொட்பெப்பண்புத் தொகை. ஆழ்கடல் என்பது பொருள்.

41. விம்மு கிலேசம்-அதிகரித்த கவலை, சந்து-தூது, மதவேள்-மனமதன்.

42. தண் அப்பு அஞ்சு எய்து-குளிரந்த (புஷ்ப) பாணங்களைந்ததும் எய்வது. விண்ணப்பம் செய்தல்-சொல்லுதல். வெண்ணத்தின் சீதாணை-விண்ணிய சங்கத்தினையுடைய திருமால்.

43. கொணர்ந்து - கொண்டுவந்து. ஆதரவு-விருப்பம். கேதகை - அழகு.

44. கேள்வன்-கணவன்.

- 45 மெள்ளரிய தாம மெனக்குதவா யெலுனக்கு
வள்ளலெனு நாயம் வழுவாதே-தெள்ளுகடன்
- 46 ஞாலத் துளவமே நல்லிளமை போகாமற்
கோலத் துளவமே கொண்டெவாய்-சீலத்தா
- 47 லுன யுடலா யுறுதுணையாய்த் தெய்வமா
யான மருந்தாயென் னுயிரா-யானத
- 48 நஞ்சமாய்க் கண்ணாய் நினைவாய் வினையேற்குத்
தஞ்சமாய் நின்ற தனிமுதலே-பஞ்சவர்க்காய்
- 49 மெய்த்துது சென்றவரை வெல்லவே வெண்சங்கம்
வைத்துது செங்கமல மாயோன்பா-லித்துது
- 50 நல்லதெனக் காரே நடந்தருள வேண்டுநீ
யல்லதெனக் காரே யருள்செய்வார்-சொல்லித்
- 51 தருதுமெனக் கந்தரமே சாற்றுயே லுய்யக்
கருதுமெனக் கந்தரமே கண்டாய்-பெரிது
- 52 மெனைத்தோன்றி யோதுயா மெய்தினார் பார்மே
லுனைத்தோன்றி யோது துமுன்றார்-நினைததார் .
- 53 தமது பிறப்பறுக்குந் தாயாகி மேன
ளமுதிற் பிறந்தாள்பா லன்றே-நமது
- 54 கருமஞ்ச சனையவற்காய்க் காய்கதிரைப் பாய்ந்து
பொருமஞ்ச சனையெவன் போனான்-றாணிதனின்

45. தாமம்—மாலே.

46. ஞாலம்-உலகம். அவம்-வீண்.
கோலம்-அழகு. துளவம்-திருத்துழாய்
உதவுதல்-கொடுத்தல். சீலம்-தூய்மை.

48. தஞ்சம்—புகலிடம்.

50. நல்லதெனக் காரே எனவும்,
அல்லது எனக்கு ஆரே எனவும் பிரிக்க.

51. கந்தரமே! “சொல்லித் தரு
தும்” எனச் சாற்றுயேல் உய்யக்கரு
தும் எனக்கு அந்தரமே எனக் கூட்டுக.
கந்தரம்—மேகம். தருதும்-தனித்தன்
மைப்பன்மை. அந்தரம்-முடிவு.

52. முதல் 57 வரையுள்ள கண்
னிகளால், தலைவி மேகத்தை நோக்
கித் துதுசெல்லுதல் இழிவாகக்கருதப்
படாது தொன்றுதொட்டி உயர்வாக
மதிக்கப்பட்டதென்று சரித்திர ஆதாரங்
கொண்டு விளக்கி அதைத் திரு
நறையூர்நம்பியிடம் தூது சென்றுவரு
ம்படி வேண்டுகிறார்.

53. அமுதிற்பிறந்தாள என்பது
இங்கு சீதையையுணர்த்திற்று.

54. கருமஞ்ச அனையவன்—கரிய
மேகம்போலு மிராமன். காய்கதிரை-கு
யன். அஞ்சனை சிறுவன் - அனுசன்
தரணி-பூமி.

- 55 மீது பரவை விடமுண் டவனன்றோ
மாது பரவை மனைவந்தா-ஓதலா
- 56 லோது மிவரி லுயர்ந்தோ ரிலையன்றே
துதுபுரிந் தோரைத் தொகுத் துரைத்தேன்-ஆதலாற
- 57 தேனின் புறத்தூது தெய்வத் துளவினன்பால்
யானின் புறத்தூ தெழுந்தருளாய்-வானிற்
- 58 நிவலை பிலிற்றிவருந தெய்வமே நீயென்
கவலையறத் தூதுபோங் காலேக்-குலையததி
- 59 லெம்பிரா னாரு மவர்பெயரு மெற்பபின்ற
தம்பிரான் செய்தமையுஞ் சாற்றககேள்-உம்பரிற்
- 60 பன்னிருவர் மானறேர்ப் பரிதிக் கடவுளரு
மன்னிருவர் தெய்வ மருத்துவரு-மொன்னலரைப்
- 61 பாயும் விடையர் பதினொருவ ருநதிசையிற்
காயுங் கடாயானைக் காவலருந-தூயகதிர்
- 62 மெண்ணிலா விட்டு விளங்குங் கலாமதியு
மெண்ணிலாத் தாரகையி னீட்டமுங்-கண்ணி
- 63 வருடருமா ஞானத் தருந்தவர் நாகர்
தெருடரும விஞ்சையர் சித்தர்-கருட
- 64 ராக்க ரியக்க ரவுணர் முதலோர்
பாக்குங் கணங்கள் பலரும்-பெருக்கரு
- 65 நீரேழு மேழு நினது பெருங்கணமும்
பாரேழு மேழு பருப்பதமு-மீரே
- 66 முடுக்கும் புலனமு மாடகமால் வெற்பு
மெடுக்கு மாவா ஈ மெல்லாந-தொடுக்கத்தால்

55. பரவை-1. கடல், 2. பரவை வனது ஊரும், பெயரும், சிறப்பும், நாச்சியார், 3. பிறவும் தலவரலாறு மாகிபவற்றைக்

57 தேன் இன் புறத்து தூது எனது கூறுகிறான்

எனவும், யான் இன்புறத் தூது என வும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க.

58. திவலை-துளி. பிலிற்றி-துளித் து. குலையம்-பூமி.

59. முதல் 133 வரையுள்ள கண் ணிகளால் தலைவி, தான்விரும்பிய தலை

60. ஒன்னலர்-பகைவர்

62. தாரகை-விண்மீன். ஈட்டம்-

கூட்டம்.

63. தெருள்-தெளிவு.

66. ஆடகமால்வெற்பு-மகமேரு. அரவரசு-ஆதிசேடன்.

- 67 முண்டக நாபி முனைக்குள் சதுமுகனை
பண்ட வளாக மடங்கலங்கண்—கண்டளித்து
- 68 முன்னிய வண்ண முடித்து விளையாடுந்
தன்னிகரில் லாத தனிமுதல்வன்—அன்னமாய்
- 69 மீனாகி யாமையாய் வெள்ளேன மாய்மடங்கண்
மானாகி மாயையாய் வாமனமாய்—ஆனாத
- 70 மானிடராய்ப் பாய்பரியாய் வாழு மடிவயர்க்குத்
தானிடராய் றப்புகுந்த தம்பிரான்—மேனாளிற்
- 71 பைந்நாகப் பள்ளிமேற் பங்கயங்கள் பூத்தொளிநு
மைந்நாகம் போற்கண் வளருநாட்—பொன்னாய்
- 72 வன்ன முளரி மலர்த்தவிசில் வீற்றிருக்கு
மன்ன முணர்த்தவுண ராமையா—லென்னையல்லா
- 73 விந்நித் திரைமடந்தை பெய்தலுமா யிற்றேருவென்
றுன்னித் திரைமடந்தை பூடினளா—வந்நிலையே
- 74 காயத்திரியுங் கலைமகள்சா வித்திரியு
மாயத் தெரிவையரா யாங்குவர—நேயத்தார்
- 75 கோலத்தாள் கைதொழுது கூரிலைய முக்கவட்டுச்
சூலத்தா னேவற் றொழில்கேட்ப—ஞாலத்து
- 76 மானிட மங்கை வடிவாக வந்துறையுங்
கானிடம் யாதென்று சுண்சாத்தி—யானா
- 77 நலமாகும் யோசனையோர் நூற்றிசையு முத்தித்
தலமாஞ் சுகந்தவனந் தன்னு—ளலமாற

67. முண்டகம்—தாமரை. நாபி—கொப்பூழ். சதுமுகன்—பிரமன்.

69. ஏனம்—பன்றி. மடங்கல்மான்—நரசிங்கம்.

70. இடர்—துன்பம்.

71. நாகப்பள்ளி—பாம்பினை. ஒளிர் தல்—விளங்குதல். மைந்நாகம்—நீலமலை.

72. வன்னம்—நிறம். தவிசு—ஆசனம். உணர்த்த—துயிலெழுப்ப.

73. நித்திரைமடந்தை — நித்திராதேவி. உன்னி—எண்ணி. திரைமடந்தை—இலக்குமி. ஊடினளாக என்பது ஊடினளா எனக் கடைக்குறையாயிற்று.

74. ஆயத்தெரிவையர்—பாங்கியர்.

75. கோலத் தாள்—அழகிய திருவடி. சூலத்தாள்—தூர்க்கை.

76. சுண்சாத்தி—பார்த்து.

77. அலம் மாற—பாணம் நீங்க.

78. ஷான்நிகழுக ஷான்நிகழுக பதிகமார் பாதமழிற்
ரேறநியழும் பக்கத் துவாநியிற்-மேண்டிகழும்
79. கூந்த ஷணையக் ஸூடைந்தாட ஷானதிக்ரு
வேந்தனென நம்மம் கிளம்பியே-பாய்ந்த
80. திருமணிமுத் தாறலைக்குந் தீரத்தி னின்ற
மருமருவு வஞ்சியின்கீழ் வைசு-வருகாக
81. வானமே தாவி லுளரு மகிழடியின்
ஞானமே தாவிபெறு நன்முனிவன்-றானெய்திசு
82. செய்ய கமலத்துச் செய்யவளைக் கண்டிவரதே
யையர் பயந்தெடுத்த வண்ணையார்-துய்யபெய
83. றுரே தெனப்பெயரு மூருமிலை தந்தைதாய்
ரீரே பெனமுனிவ னெஞ்சருகிப்-பாரேத்த
84. மன்னிள வஞ்சியின்கீழ் வரதுறைத லாற்பெயரு
மென்னிள வஞ்சியா ரென்றுரைத்துத்-தன்னுழையி
85. லான் வரமுனிவ னவ்வனத்துக் கொண்டிருப்ப
வானவர் தோலா வலிதோற்றுத்-தானவரால்
86. விண்ணு டிழருது விரிஞ்சனெடு கூப்பிடுநாட்
டண்ணார் துழாய்மா தவணுணர்ந்து-ரண்ணார்
87. மிடைகெடுத்து மென்று விடைகொடுத்த பின்னர்க
கிடைகெடுத்த செந்து வர்வாய்க் கிள்ளை-யடைகொடுத்த
88. புண்டரிக மாளிகைமேற பூவை தணந்தமையு
மண்டரேலா மாற்ற லகன்றமையுங்-கண்டருளிச
89. செந்திருவை நாடுவான் றெய்வ வடிவகற்றி
யைந்துருவ மாசி யவனிமேல-வந்தருளி

78. முற்புத்தம்-சுக்கிலபக்தம்.
80. தீரம்-கணை. மருமருவு-வாசனை
பொருந்திய. வஞ்சி-ஒரு மரம். அருகு-
புயங்கம்.
81. வானமே தாவி-ஆகாயத்தின்
கீழ்ப்பாந்து. மகிழ்-வருணமரம். மேதாவி-
செந்தவனத்திலிருந்த ஒருமுனிவன்.
82. தானவர்-அகர்.
83. கிடை-சென்றெட்டி. துவர்-பல

ளம். கிள்ளை-கிளி. கிள்ளை, பூவை என்
பன இங்கு ஆகுபெயராய் நின்று இலக்
குமியை யுணர்த்தின.

88. தணத்தல்-பிரிதல். அண்டர்-
தேவர்.

89. தெய்வவடிவு அப்ராஹ்மத்தின்
யசீரம். கித்துருவம்-பஞ்சபூதம். யகன
மானிடசீரம், அன்னி-பூமி.

- 90 யாடற் பறவை யிசை அனந்தியிசைப்
தேடத் திசையினைத்துநர் தேடியநா—விடுநர்
- 91 சுகந்தவன றோர்க்கித் துணையாய் செல்வி
யுகந்தவன மீதென்றணர்ந்து—புகுந்தருள
- 92 மோதாவி கண்டு வீருந்தளிப்ப வெவ்வயிர்த்து
மாதாவி னல்லான் மகிழ்ந்ததம்பின்—போதார்
- 93 முருகுவளை மொய்குழலை முன்றிறனிற் கண்டு
பெருகுவளை முன்கை பிடிப்பத்—திருமகளுங்
- 94 காதலால் வந்தநம்பி கைப்பிடித்தா னேன்றலறிக்
கோதிலா மாமுனியைக் கூவுதலும்—வேதியனுங்
- 95 கண்புகையச் செய்ய கதிர்புகையக் கார்வெளிற
விண்புகைய வாய்துடிப்ப மெப்பதற—மண்புகைய
- 96 வந்தான் கரகரீர் வாங்கிச் சபிப்பதற்கு
முந்தாமுன் சங்காழி முன்காட்டச்—சிறதை
- 97 மயங்கினு னஞ்சினுன் வாய்குழறிப் பார்மேன்
முயங்கினுன் செங்கை முகிழ்த்தான்—றியங்கி
- 98 யமுதான் றுளவின்மா லஞ்சலென் வானோர்
விழுதா மரைத்தாளில் வீழ்ந்து—முழுது
- 99 மறியாமை செய்தே னதுபொறுத்தி யென்ன
வெறியாழி யம்மா னிரங்கிச்—செறிதுழாய்க்
- 100 கோதை மணம்புணர்ந்த கொண்டலுயப் புண்டார்நீ
மாதை மணம்புணர்ந்து வைகியபி—னீதி
- 101 யறந்திறம்பா நேயியா னவ்வனஞ்சேர் கைக்கும்
பிறந்தார்கள் வீடு பெறற்குஞ்—சிறந்தமவர்

90. ஆடல்-வவி. பறவையாசன்-
கருடன்.

92-98. போதுபு. முருகு-வாசனை.
விண்புகையல், மொய்குழல்-அடர்ந்
துகூர்ந்தல், விது இங்கு அனமொழித்
தொழையதல் இவ்வஞ்சியானா புணர்ந்த

திற்ற. முன்றில்-முன்முற்றம்.

96. கரகம்—கமண்டலம்.

97. கைமுகிழ்த்தல்-கைகடப்புதல்.

100. கோதை-ஆண்டவன்.

101. அறந்திறம்பா நேயியா—
திருமால்.

- 102 மாமாதின் பேரே வழங்குகைக்குங் கேட்டவா
மாமா தவனுக் கருளியபின்—பூமாதைப்
- 103 பாமாதாள் ளிட்டார் பணிந்துவிடை கொடுபோய்த்
தேமா மலரோன் செவிப்படுப்ப—நாம
- 104 மறையாள னவ்வனத்து வந்தரசி னீழன்
முறையாய வேள்வி முடித்துப்—பொறையார்ந்த
- 105 பாதார விர்தம் பணிந்தேத்தப் பாற்கடலிற்
சீதார விர்தத் திருவினெடும்—பூதலத்தோர்
- 106 பேறுபெற வேபஞ்ச பேர வடிவுகந்து
வீறுபெற மாமுனிக்கும் வீடருளிக்—கறரிய
- 107 ஞாலத் தெழுபத்து நான்கு சதுரயுகம்
நீலத் தடவரைபோ னின்றபிரான்—மேகலைச்
- 108 சிகரக் குடகிரியிற் சென்றிழிந்து கிழை
மகரக் கடல்வயிறு மட்டு—மகவிடத்திற்
- 109 பாரங் கிழித்துப் பரவி மதகிடறி
யாரஞ் சுருட்டி யகிலுருட்டி—நார
- 110 துரையெறிந்து வித்துருமக் கொத்து துடங்கத்
திரையெறிந்து முத்தஞ் சிதறிக்—கரையிற்
- 111 கொழிக்குங்கா வேரி குதித்தோடப் பாய்ந்து
சுழிக்குங்கா வேரித் துறையா—னெழிற்கருகி
- 112 யோங்கிப் பகலிருநீ யுண்டாக்கி பேசுநம்பைத்
தாங்கிப் புயறடுத்த தண்டலையுந்—தேங்கமலப்
- 113 பூமிசை யன்னம் பொருந்தி வலம்புரியு
நெய்யு மேந்திய நீர்கயமுங்—காம

103. தேம்—தேன். நாமம்—புகழ்.
104. பொறையார்ந்த — எல்லாவற்
றையுந் தாங்கிய.
106. பேறு—சுதர்விற்புருஷார்த்தம்.
109. பாரம்—கரை. மதகு—மடை.
இடறி—மோதி. ஆரம்—சந்தனம். நாரம்—
நீர்.
110. வித்துருமக்கொத்து - பவனக்
கொத்து. துடங்க—அசைய.

111. சிதறி—சிதறப்பட்டு. கொழிக்
குங் கா—கொழித்தற்கிடமாகியசோலை.
வேரி—தேன்.
112. சுரும்பு—வண்டு.
113. வலம்புரி — ஒருவகைச்சங்கு.
நேமி—சக்கரவாகப்பறவை. கயம்—தா
கம். காமர்—அழகு. மன்மதஜ்ஜமம்.

- 114 நுளமகிழ வெண்ணிலா வெண்கதிரைக் கன்னல்
வளமதனை யின்ற வயது—மளவின்றித்
- 115 தன்னையே போலத் தழைப்பத் தாணிக்கோ
ரன்னையே போல வருள்செய்வான்—மன்னு
- 116 மருநறையூர் வீதி மணிமாடக் கோயிற்
றிருநறையூர் வாழ்வாசு தேவ—னிரணியனைப்
- 117 பாரி லுரங்கிழித்த பன்னகத்தான் பன்னகத்தான்
வாரிநிகர் வண்ணத்தான் வண்ணத்தா—னாபிடத்துந்
- 118 தண்ணளியான் மண்ணளியான் முழந்தவன் சக்கரத்தான்;
கண்ணினழ கார்முகத்தான் கார்முத்தான்—விண்ணுலக
- 119 னல்லசுரர்க் கண்ணியா னுறுதழையக் கண்ணியான்
புல்லசுரர்க் குக்கொடியான் புக்கொடியான்—நெல்லிலங்கை
- 120 வஞ்சனை யங்கறுத்தான் வாய்ந்தவடி வங்கறுத்தான்
கஞ்சனைமுன் கண்சிவந்தான் கண்சிவந்தான்—றுஞ்சந்
- 121 திரையான் மலரிந் திரையான் கவிகை
வரையான் செழுநது வரையான்—நீங்கியான்
- 122 மங்கையான் வேதநிய மங்கையான் சென்னிபிலோர்
கங்கையான் சூடியகாற் கங்கையான்—பங்கயக்கை
- 123 யாரணன் கேசவ னாழியா னச்சுதன்
காரண னெம்பெருமான் காகுத்த—னாரணன்

114. கன்னல்—சுருப்பு.

115. தாணி—பூமி.

116. மருநறையூர் வீதி — வாசனை பொருந்தியதேன் ஒழுக்குகின்ற தெரு.

117. பன்னகத்தான்—1. பலநகம் களையுடையான், 2. பாம்பை (அணையா க) உடையான். வாரி-கடல். வண்ணத் தான்—1. நிறத்தையுடையவன், 2. செழுமையான சங்கத்தையுடையவன்

118. அளி-1. கருணை, 2. வண்டு. ஸ்சம்-தாமரை. காம்-கை. 1. அழகு ஆர்முகத்தான், 2. கார்முகத்தான்-வில் லையுடையான்.

119. கல்ல ஓரர்க்கு அண்ணியான்-

நல்லதேவர்களுக்குக் கிட்டிடுமவன், கண்ணி-தலைச்சூட்டு, புக்கொடி - சுரு டக்கொடி.

121. திரை-இங்கு, திருப்பாற்கட் ல், இந்திரை-இலக்குமி, வரைக்கவிதை யான் எனக் கூட்டுக. வரை-கோவரத் தனகிரி. கவிகை-குடை. செழுந் து வரையான்-செழுமையான துவாரபதியையுடையான்.

122. வேதநியமம் கையான்-வேத விதிகளைவிரும்புமவன் (பிரமன்.) சென்னி, கம் என்பன தலையென்னும் பொருளையுடையத்திமின்றன. கம் கையான்-தலையைக் கையிலுடையான், (சிவன்)

திருநறையூர்நம்பி மேகவிதேது

- 124 யாதவன் கண்ண னிருடிகே சன்முசுந்தன்
மாதவன் கோவிர்தன் வைகுந்தன்-சீதரன்
- 125 மாய னனந்தன் மதுசூத னன்றிருமா
லாயன் முராரி யருளாளன்-நாயகமுந்
- 126 நேவாதி தேவன் நிருநா யகத்தேவன்
றாவா விடர்கெடுத்த தம்பிரா-னோவாப்
- 127 படந்திகழு மாடரவப் பாய்க்கிடந்து மேலா
மிடந்திகழ்வை குந்தத் திருந்து-நடந்து
- 128 பொறையூ ரடிக்கமலம் பூத்தோய வந்து
நறையூரு னின்றருளு நம்பி-மறையூரு
- 129 மாயிரம் பேழ்வா யந்தன் பண்டவிமேன்
மாயிரு ஞால மகிழ்ந்திறைஞ்சச்-சேயிருந்தா
- 130 ரண்டர் குழாமு மருந்தவ ரீட்டமுந்
தொண்டர் குழாமுந் தொழதேத்தப்-பண்டைத்
- 131 திருவாய் மொழியுந் திருமொழியும் வேதாத்
தருவாய் மொழியுந் தழைப்ப-வொருவாத
- 132 திங்களு நானூர் திருவிழா நின்றோங்க
மங்கல வெண்சங்கம் வாய்பிளிற-வங்கமர்ந்து
- 133 நன்பஞ்சேர் நாடகக்கா னம்பிக்கு நாயகித
னிற்பஞ்சேர் நாளி வினிறொருநாள்-அன்பமர்ந்து
- 134 தன்னிசையாற் புள்வேந்தன் சாமவே தம்பாடு
மின்னிசையாற் பள்ளி யெழுந்தருளி-மன்னிச்

126. தாவாவிடர்-கெடாததுன்பம்.
127. திகழ்தல்-விளங்குதல்.
128. பூ-பூமி. தோய-படிய.
129. பேழ்வாய்-பெரியவாய். அந்ந்
தன்-ஆகிசேடன். பண்டவி-படத்தொ
குதி.
131. திருவாய்மொழி - நம்மாழ்வா
ரருளிச்செய்தது. திருமொழி-திருமங்
ளையாழ்வார் முதலியவர்க ளருளிச்செ

- யல். வேதா-பிரமன், வாய்மொழி-வே
தம்.
132. பிளிற-முழங்க.
134. முதல் 200வரையுள்ள கண்
ணிகளால் தலைவி திருநறையூர்நம்பி
யை உலாவரும்போது கண்டு மையல்
கொண்டமை கூறி அம்மையல் தீர
அவரிடம் சென்று திருத்துழாய்மலை
வாங்கிவரும்படி மேகத்தை வேண்டி
கிறான்.

- 135 சிலம்புதிரை மோதுந் திருமணிமுத் தாற்றி
னலம்புதிரு மஞ்சனரீ ராடி-நலம்பரவு
- 136 சேலை களைந்தணிந்து தெய்வப் பசுந்துளப
மாலை புதிய வகைசூழக்-கோலந்
- 137 தயங்குகுதிரு வாரா தனைகொண்ட பின்ன
ரியங்குகடற் சங்க மிசைப்பப்-பெயர்ந்தோர்
- 138 திருந்துமணி மண்டபத்துச் சிங்கஞ் சுமந்த
வருந்தவிசி னேறி யருளிப்-பொருந்தியநால்
- 139 வேதமும் வேதாந்த மெய்த்ததிரு வாய்மொழியு
நாதமுங் கேட்டு நயந்துருகி-யோது
- 140 மருண வடவரையி னம்பொற் குவட்டிற்
றருண மவுலி தயங்கத்-திருநாம
- 141 மிட்ட வதனத் தெழுதிய கத்தூரி
வட்ட மதியின் மறுவேய்ப்பக்-கிட்டரிய
- 142 தேங்குழைக்கீழ்க் கற்பகத்திற் செம்பாம்பு சூழ்ந்ததெனப்
பூங்குழைக்கீழ் வாகு புரிதயங்கப்-பாங்கிற்
- 143 பதிக்குங் கவுத்துவழு மார்பும் பரிதி
யுதிக்கு மரகதக்குன் றொப்பக்-குதித்தொருநாட்
- 144 கால்வீழ்ந்த கங்கை விலங்கிக் கடிமார்பின்
மேல்வீழ்ந்த தென்னமுந்நூல் விட்டிலங்கச்-சூல்வீங்கு
- 145 கொண்டலின்கீழ்த் தோன்றுங் குடத்சையிற் செக்கரென
விண்டிலங்கு பொன்னாடை மெய்யசையத்-தொண்டரெலாம்
- 146 பற்றிக் கழலவிடாப் பாதா விர்த்தத்தின்
வெற்றிக் கழலின் வெயிலெறிக்க-மற்றுந்தான

135. சிலம்பு திரை — ஒலிக்கின்ற அலை.	142. குழை- 1. தழை, 2. குண்டலம். வாகுபுரி-தோள்வளை.
139. நாதம்—இசை.	143. பரிதி—இரவி.
140. அருணம்-கருமைகலந்தசிவப்பு. தருணம்-புதுமை. மௌலி—கிரீடம்.	144. கடி-விளக்கம். முந்நூல்-யஜ்ஞோபவீதம். சூல்-கருப்பம்.
141. வதனம்—நெற்றி.	145. குடத்சை-மேற்றிசை. செக்கர்-செவ்வானம்.

தமிழகநாயகப் பேரவையேடு

- 147 வேண்டும் பலகல்து மேகவடி விற்கேற்பப்
பூண்டு களபம் புயத்தணிந்து—ரீண்டகடற்
- 148 பெண்ணு டியதன் பெரிய திருவடிவைக்
கண்ணாடி மண்டிலத்திற் கண்சாத்தி—வண்ணத்
- 149 திருமருங்குற் கேற்றதொரு சிற்றுடைவான் வீக்கி
யிருமருங்கு மைம்படையு மேந்தித்—திருமறுகிற்
- 150 போதரலு நாற்கடலகூழ் பூதலத்தும் வானத்து
மாத ராமபையர்கள் வந்தீண்டிப்—பாதந்
- 151 தொழுவார் வளைகலைநாண் சோர்வார் மயலா
யழுவார் முலைபசலை யாவார்—குழுவாகி
- 152 யம்மாதர் நிற்ப வருவினையேன் கைதொழுதேன்
விம்மா வெது மபா மெலிவானே—னெம்மா னுக்
- 153 கென்னெஞ்சு மென்கலையு மென்னுணுஞ் சங்குமவன்
றன்னெஞ் சறியத் தனிதோற்றேன்—பின்னுமொரு
- 154 விண்ணப்ப முண்டென்று மெய்ந்நிங்கிக் கைகூப்பி
வண்ணத் துகிலொதுக்கி வாய்புதைத்துக்—கண்ணுதலாம்
- 155 வீரன் சிலையிறுத்த வேந்தே வினைவினைக்கு
மாரன் சிலையிறுக்க வாராதோ—பாரமலை
- 156 யன்றெடுத்த கையா லழல்வி சியதென்றற்
குன்றெடுத்த போது குறையாமோ—நின்றெறிக்குஞ்
- 157 செய்ய கதிர்மறைத்த சீராழி யான்மதியின்
வெய்ய கதிர்மறைக்க வேண்டாவோ—கையமைத்து

147. கலன்-ஆபரணம். களபம்-சந்தனக்குழம்பு.

148. கடற்பெண்—இலக்குமி. நாடியு-விருப்பிய.

149. மருங்குல்-இடை. மருங்கு-பக்கம். வீக்கி-கூட்டி. மறுகு-வீதி.

150. போதரல்-வரல். ஈண்டி-நெருங்கி.

151. கலை-உடை. மயல்-காமமயக்கம்.

155. பாரமலை-பெரியமலை. அது இங்குக் கோவர்த்தனத்தை யுணர்த்தும்.

156. தென்றற்குன்று - தென்றல் பிறப்பதற்கிடமாகிய பொதியுமலை.

- 158 முன்னரீ வாயடக்கு முந்நீரை பென்பொருட்டர்
நின்னரீ வாயடக்கி லேலாதோ-பன்னகத்தின்
- 159 பூமரமே முந்துளைத்த போர்வாளி புன்குயில்வாழ்
மாமரமொன் றுந்துளைக்க மாட்டாதோ-சேமலைந்து
- 160 மாவாய் பிளந்த மரகதமே வம்புரைப்பார்
நாவாய் பிளந்தா னகையாமோ-பூவாய்த்த
- 161 தூய குருந்தொகித்த தோளாய் செவ்வெதுப்பு
மாயர் குழலொகித்தா லாகாதோ-மாயமாய்க்
- 162 காதிச் சுழல்காற்றைக் காய்ந்தரீ வாடையாய்
வாதிச் சுழல்காற்றை மாற்றையோ-மோதிவரும
- 163 மண்ணாறு நீங்க வழிகண்ட, நீயெனது
கண்ணாறு நீங்கவழி காட்டாயோ-தண்ணூர்ந்த
- 164 தாதுதிரும் பைந்துழாய் தாராயேற் கண்ணென
வோதுதிரு நாமமா சுண்ணாதோ-வீதிருக்க
- 165 நீநெமொ லானநிலை நின்சே வடிதொழுது
நானெமொ லாகவோ நம்பியே-மானிலத்துப்
- 166 டாவையர்கைச் சங்கம பறிப்பதற்கு நின்சங்கந்
தீவகமோ நேமித் திருமாலே-மேவத்
- 167 திருக்கடைக்கண் சாத்தாய் திருவாய் மலரா
யருட்கடலே பென்னு மளவின்-மருக்கமலை

158. முந்நீர்-கடல். கையமைத்துக் கடல்வாயடங்கச் செய்தது இராமாவ தாரத்தில். இது, “வென்வேற்கெள ரியர் தொன்முது கோடி, முழங்கிரும் பெளவ மிரங்கு முன்றுறை, வெல்போ ரிராம னருமறை” கவித்த, பல்விழா லம்போல, வொலியவிந்தனறிவ் வழுங் தலுரே” என அகநானூற்றிலும் (செய்- எஉ) “மாயோ னடக்கு, நெடுங்கடல் போவடங்கி நிற்க” “இமைக்கும் கட லேழிலேகாந்தராம, னமைக்குங் கடல் பாரத் தமர்ந்தீர்” எனத் தேண்புலா விலும் (கண்ணி-கக, ககஎ), பயின் றுள்ளது.

159. வாளி-அம்பு. சே-எருது.
162. மாயமாய்ச் சுழல்காற்றைக் காதிக் காய்ந்த நீ எனக் கூட்டுக. உழல் காற்று - உழல்தற் கேதுவாயிருக்கும் (அதாவது வருத்தம்) காற்று.
163. கண்ணாறு—கண்ணிலிருந்து பெருகும் நீர்ப்பெருக்கு.
164. கண்ணன் - திருமால். இது சிலேடையால், கண்ணோட்டமுடைய என்னும் பொருளை யுணர்த்திற்று.
165. நெமொல-1. திருமால். தி பெரியமயக்கம்.
166. தீவகம்-இணக்குப்பாரை (பார்வையிருக்கம்).

திருநாற்புரம்பு மேகவினோது

- 168 நாதன் கிறித்த நகைகோட்டி வெண்கோட்டு
மாதங்க மீதே மறைதலாம்—சீதரன்மன்
- 169 வையம் புதைக்கு மலர்கருதி மாரவே
ளைய்யம்பு தைக்கு மிலக்கானேன்—செய்யநிற்ப்
- 170 பீதகவா டைக்கும் பெரிய திருவரைக்கும்
பாதகவா டைக்கும் பரிவானே—ஓதலா
- 171 லந்திக் கமல னனைபுங்கொ லென்றிருந்தே
ஹந்திக் கமலத் துளமானேன்—கொந்துமற்
- 172 கொய்துழாய் மார்பகலங் கூடுங்கொ லோவேனவே
கைதுழாய் மண்கழித்துக் கைசோர்தே—னெய்தி
- 173 யயனாஹ் காண வரியான் கரிய
புயனாஹ் காணமால் பூண்டேன்—வயமாரன்
- 174 றுதை திருப்பவளர் தான்வேட் டிளந்தென்ற்
ஹுதை திருப்பவள மொல்கினேன்—மாதுவரை
- 175 யாயன் பவனிதொழு தன்றுமுத லின்றளவுந்
துய நயனந் துயினீங்கி—யாயொறுக்கப்
- 176 பந்து கழன்மறந்து பாலை கிளிதுறந்து
சந்து பனிநீர் தனத்தகற்றி—வெந்துயராய்ப்
- 177 போதக் கலனிழந்து பூனிழந்து நீரிழந்து
காதற் சிறைபிடுத்தல் கண்டாயே—மாதுளபத்
- 178 தாராண வேட்கையெல்லாந் தந்தாண மும்மதமும்
வாராண யன்றழைக்க வந்தாணைக்—காரான
- 179 மெய்யாண யன்பருக்கு மெய்த்தாணைக் கண்கைகால்
செய்யாண வேலையணை செய்தாணை—வையமெலாம்

168. நகைகோட்டி—சிரித்து. கோடு-
ஒகரம்பு. மாதங்கம்—யானை.

169 வையம் புதைக்குமலர் - உல
கினை யுள்ளடக்கினை நாமரைமலர்போ
லுந் திருவடி. கருதி—நினைத்து.

170. பீதக ஆடை—பொன்னாடை,
பாதகவாடை—கொடிய வாடைக்கற்றறு.

171. அந்தி—மாலைக்காலம். அழலன்-

மலமற்றவன். உளம்—மனது. கொந்து-
பூங்கொத்து.

172. மண்கழித்தல்—கூடலிழைத்தல்.

174. திருப்பவளம்—அழகிய பவளம்
போலும்அதரம். ஒல்குதல்—சுருங்குதல்.

175. யாய்—தாய். ஒறுத்தல்—தண்டித்
தல்.

178. வார்தல்—ஒழுக்குதல்.

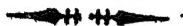
- 180 பெற்றாணைக் காணப் பெறாதனைக் கன்மழையிற்
கற்றாணைக் காத்ததொரு கல்லாணை—யற்றார்க்கு
- 181 வாய்ந்தாணைச் செம்பவள் வாயாணை மாமடியப்
பாய்ந்தாணை யாடாவப் பாயாணைப் பூந்துவரை
- 182 மாமலைக் கண்டந்நி மலைவரு முன்னமே
தேமலை வாங்கநீ செல்லுங்காற்—பூமாயன்
- 183 முன்னந் தடுத்த முளரித் திருக்கரத்தா
லின்னந் தடுக்குமென வெண்ணுதே—நின் னுடைய
- 184 தீழுழக்கின் மிக்கதெனச் செங்கண்மால் கைச்சங்கின்
வாய்முழக்கங் கேட்டு மயங்காதே—நீமருவும்
- 185 வானச் சிலையின் வனப்புளதென் றெம்பெருமான்
கூனற் சிலைகண்டு கூசாதே—மேனிலத்து
- 186 மின்சோதி யெல்லாம் விழுங்குமென்று நாந்தகத்தின்
நன்சோதி கண்டுமிக நாணுதே—நினைசோதி
- 187 மையழகி னீல மணியழகி லெம்மனறன்
மெய்யழகு நன்றென்று லெளகாதே—தய்யமணி
- 188 யாரக் கபாட மணிக்கோயில் வாசலல்லாந்
சேரக் கடந்து திருமுன்போய்த—தூததில்
- 189 நின்று வணங்கி நெடிதேத்தி வாய்ப்புணைநாள்
சென்று பெருமான் றிருச்செவியிற்—றுணை
- 190 றையற் கரசேயுன் றார்வேட் டொருபேதை
மையற் கரைசேரு மாறறியாண்—மெய்யுருகிக்
- 191 கொம்புணையா ளோர்விரகங் கொண்டா ளது தன்னை
யெம்பெருமான் கேட்டருளா யேதென்னி—லம்பாழு
- 192 மட்புலனு முண்டுமிழந்த மாயோ னுருவமலர்
கட்புலனும் வேற்றுருவங் காணற்க—புட்புறத்து

180. கற்றான்-கன்றோடுகெடிய பசு.
இது, சாதியொருமை. கல்லான்-கோ
வர்த்தனத்தைக்குடியாகண்டையான்.
183. முளரி-தாமரை.

185. வனப்பு-அழகு.
186. நாந்தகம்-வான்.
188. கபாடம்-கதவு.

04 புனைதெய்வமேனெய்தெய்வப் புண்ணியனை மல்லாதென்
 ஞானதெய்வமேனெய்தெய்வப் புண்ணியனை மல்லாதென்

- 195 கங்கை யுலவுங் கழலினுற் கல்லாதென்
 செங்கை தலையிசைபோய்ச் சேரற்க—பங்கயத்தா
- 196 டாக்குந் திருத்துழாய்த் தாமமண மல்லாதென்
 மூக்கும் பிறிதுமண மோவற்க—மாக்கடல்போ
- 197 ஸஞ்சன வண்ண னடிக்கமல மல்லாதெ
 னெஞ்சமு மொன்றை நினைபற்க—செஞ்சுணங்கோ
- 198 டிக்கெழுந்த கொங்கை யெழுபிறப்பு மெம்பெருமான்
 கொங்கனைநத தோளல்லாற் கூடற்க—மங்கைநல்லீ
- 199 ரென்று வருந்தி யிருந்தா ளவருக்குன்
 மன்றல் கமழ்தார் வழங்கென்று—நின்றிரந்து
- 200 பண்ணெவத் தாமரையாள் பற்றுந் திருமார்பின்
 வண்ணெவத் தார்வாங்கி வா,

செங்கமல வயல்சேருந் திருநறையூர் வாழியே
 சீராரு நம்பியினைத் திருவடிகள் வாழியே
 பங்கமறு மேதாவி பயந்தசெல்வி வாழியே
 பாரின்மறை தென்சொல்லாற் பகுத்துரைப்போன் வாழியே
 யெங்களைநி ராச னினைமலர்த்தாள் வாழியே
 யீடில்வா வரமுனிவ னெப்பொழுதும் வாழியே
 செங்கைகுவித் தன்போடு சேவிப்போர் வாழியே
 செப்புவார் வரழிசேவி சேப்போரும் வாழியே.

198. தங்கம்—அலை.	198. கொங்கு
199. கணக்கு—தேமல்.	199. மன்றல்

